

בע"א (רחובות) 37473-01-13 - רפאל יפרח נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 37473-01-13 - רפאל יפרח נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 37473-01-13

רפאל יפרח

נגד

עיריית רחובות

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברחובות

[10.02.2013]

כב' השופטת בכירה עיריה מרדכי

החלטה

1. בפניי בקשה "לביטול ולהסבת דו"ח/ואו הארכת מועד". עיינתי בבקשה ובתגובה.
2. לטענת המבקש, לא הוא שביצע את עבירת החנייה נשוא הדו"ח, אלא אביו, והיה צריך להסב את הדו"ח על שמו או לבטלו, בגין בקשת האב לביטול הדו"ח שהוגשה בעבר. כן, נטען שוב כי האב החנה את הרכב לצורך פריקה וטעינה, בהתאם לתמרור שהוצב במקום, ועל כן יש לבחון את טענותיו של האב.
3. המדובר בדו"ח חנייה מיום 1/5/07. עוד ביום מתן הדו"ח הגיש אביו של המבקש בקשה לביטול הדו"ח. הוא טען שהוא עסק בפריקה וטעינה מהרכב בהתאם לשלט המוצב במקום. הוא דאג לציין את פרטיו המזהים, בבקשתו.
4. כחודש לאחר מכן, ביום 1/6/07, נשלחה לאביו של המבקש הודעה על דחיית הבקשה, בה צוין כי בידי הברירה לשלם את הדו"ח או לחילופין להגיש בקשה להישפט. בקשה להישפט לא הוגשה על ידו באותם המועדים.
5. על פי פירוט משלוחי הדואר אודות הדו"ח עולה כי לאחר מכן (וללא כל תיאום נראה לעין בין המידע שמסר אבי המבקש בבקשה הנ"ל אודות זהותו בתור הנהג), הודעת תשלום הקנס נשלחה אל חברת אלדן ביום 7/10/07 (ככל הנראה ע"פ פלט בעלות של משרד הרישוי). חברת אלדן מסרה פרטים במסגרת בקשת הסבה, והדו"ח הוסב על שם המבקש, בהתאם למסמכי ההסבה שהומצאו למשיבה על ידי חברת "אלדן" (על רקע מכירת הרכב, עוד ביום 29/3/07, למבקש).
6. בשעה המאשימה הסבה את הדו"ח על שם המבקש (בהסתמך על האמור), שוב לא בוצע כל הצלבה/התאמה בין פרטי אבי המבקש את ביטול הדו"ח בעבר (עוד ביום רישום הדו"ח), לבין אלה של המבקש שנרשם בתור רוכש הרכב מטעם "אלדן".

7. על פי פירוט משלוחי הדואר עולה כי ביום 13/11/08 נשלחה אל המבקש הודעת תשלום הקנס, על שמו, אשר חזרה בציון "לא נדרש". כך הדבר גם לגבי הדרישות התקופתיות שנשלחו את המבקש לאחר מכן, אשר חזרו בציון "לא נדרש".
8. רק ביום 6/7/09 פנה אביו של המבקש בבקשה חוזרת אל המשיבה ושב על טענותיו לביטול הדו"ח, וביקש מפורשות, כי הדו"ח יוסב על שמו. ביום 4/2/10 נמסרה לאבי המבקש תשובה לפיה הוחלט לדחות את בקשתו אך לפטור אותו מתשלום תוספת הפיגורים וביטול הוצאות הגבייה.
9. אבי המבקש לא התייash וביום 24/2/10, הוא הגיש שוב בקשה למשיבה בה חזר שוב על טענותיו כי הדו"ח שניתן לו שלא כדין ככל שעסק בפריקה וטעינה בהתאם לתמרוך שהוצב. ביום 21/4/10 נמסרה לאבי המבקש תגובת המשיבה כי בקשתו כבר נדונה בעבר ונדחתה.
10. מסקנותיי, לאחר בחינת ההשתלשלות הנ"ל, הינן כדלקמן:
- א. לו רצה אבי המבקש בהסבה ולהישפט, היה עליו לעשות כן כפי שהובהר בתשובת התובעת לבקשתו הראשונה לביטול הדו"ח אשר נשלחה עוד ביום 1/6/07.
- ב. המבקש ואביו, לא הגישו כל בקשה מפורטת להסבה ולהישפט בזמן אמת ובמועדים הקבועים בדין לכך, לאחר שבקשת הביטול מיום עריכת הדו"ח נדחתה.
- ג. אין מחלוקת שהדו"ח המקורי נמסר לידי אבי המבקש, ביום רישומו. פניות חוזרות בנדון מ- 7/09 (יותר משנתיים אחרי רישום הדו"ח) ושוב ב-2/10, אינן עומדות בדרישות הדין, ואין מקום להיעתר היום בדיעבד.
11. בנסיבות אלה, אין מקום להתיר היום, בחלוף כ-5 שנים מיום עריכת הדו"ח, "הסבה על שם האב", ואין מקום להיעתר לבקשה להישפט. המשיבה שלחה למבקש הודעת תשלום הקנס על פי מסמכי ההסבה מטעם חברת "אלדן", והוא לא טרח לדרוש אותה, והוחזרה בציון "לא נדרש", וכך לגבי תזכורות, עד שהוא ואביו, לאחר זמן לא סביר, בחרו לפנות מחדש.
12. על אף כל האמור, בהתחשב בהתפתחויות אשר תיארתי במקרה זה, על אף שניתנה הזדמנות בעבר לשלם את הדו"ח המקורי, אשר לא נוצלה, תינתן למבקש אפשרות נוספת לשלם את הדו"ח המקורי ויחשב הדבר לסילוק חובו בגין הדו"ח.
13. לא יבוצע האמור, תהא המשיבה זכאית לחדש את הליכי הגבייה בגין מלוא החוב. ניתנה היום, ל' שבט תשע"ג, 10 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.